

Ovaj je dokument samo dokumentacijska pomoć za čiji sadržaj institucije ne preuzimaju odgovornost.

► **B**

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 315/93

od 8. veljače 1993.

o utvrđivanju postupaka Zajednice za kontrolu kontaminanata u hrani

(SL L 37, 13.2.1993., str. 1)

Promijenio:

Službeni list

		br.	stranica	datum
► M1	Uredba (EZ) br. 1882/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. rujna 2003.	L 284	1	31.10.2003
► M2	Uredba (EZ) br. 596/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009.	L 188	14	18.7.2009

▼B

UREDJA VIJEĆA (EEZ) br. 315/93

od 8. veljače 1993.

o utvrđivanju postupaka Zajednice za kontrolu kontaminanata u hrani

VIJEĆE EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomске zajednice, a posebno njegov članak 100.a,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,

u suradnji s Europskim parlamentom ⁽²⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora ⁽³⁾,

budući da je važno donositi mjere s ciljem postupne uspostave unutarnjeg tržišta tijekom razdoblja koje ističe 31. prosinca 1992.; budući da će unutarnje tržište obuhvaćati područje bez unutarnjih granica u kojem će se osigurati slobodno kretanje robe, osoba, usluga i kapitala;

budući da razlike između propisa što su ih donijele države članice mogu ometati funkcioniranje zajedničkog tržišta i budući da je potrebno utvrditi postupak za donošenje uskladih pravila Zajednice;

budući da kontaminanti mogu dospjeti u hranu u bilo kojoj fazi od proizvodnje do potrošnje;

budući da je od iznimnog interesa zaštiti javno zdravlje potrebno je te kontaminante držati na toksikološki prihvatljivim razinama;

budući da se kontaminanti i dalje moraju uklanjati kada god je to moguće dobrom proizvođačkom praksom; budući da ovlaštena nadležna tijela mogu učinkovito pratiti pridržavanje takve dobre proizvođačke prakse s obzirom na to da njihove službene osobe imaju dobru strukovnu izobrazbu i iskustvo;

budući da se ova Uredba mora primjenjivati ne dovodeći u pitanje odredbe donesene u kontekstu posebnih propisa Zajednice;

budući da je s ciljem zaštite zdravlja ljudi primjereni poticati traženje sveobuhvatnog pristupa pitanju kontaminanata u hrani;

budući da se o svim pitanjima koja mogu imati učinak na javno zdravlje mora zatražiti mišljenje Znanstvenog odbora za hranu osnovanog Odlukom 74/234/EEZ ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ SL C 57, 4.3.1992., str. 11.

⁽²⁾ SL C 129, 20.5.1991., str. 104. i Odluka od 20. siječnja 1993. (još nije objavljena u Službenom listu).

⁽³⁾ SL C 223, 31.8.1992., str. 24.

⁽⁴⁾ SL L 136, 20.5.1974., str. 1.

▼B

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

1. Ova se Uredba odnosi na kontaminante u hrani.

„Kontaminant” znači svaka tvar koja u hranu nije dodana namjerno, a koja se u toj hrani nalazi kao rezultat proizvodnje (uključujući radnje provedene u ratarstvu, stočarstvu i veterinarskoj medicini), izrade, prerade, pripreme, obrade, tretiranja, pakiranja, prijevoza ili držanja takve hrane ili kao rezultat onečišćenja iz okoliša. Ova definicija ne obuhvaća strane tvari kao što su, na primjer, komadići insekata, životinjske dlake i slično.

2. Ova se Uredba ne primjenjuje na kontaminante koji podliježu posebnim propisima Zajednice.

Nakon što ova Uredba stupa na snagu Komisija u seriji C *Službenog lista Europskih zajednica*, s ciljem informiranja, objavljuje popis propisa koji se odnose na prvi podstavak. Komisija taj popis ažurira prema potrebi.

3. Odredbe koje se odnose na kontaminante donose se u skladu s ovom Uredbom, osim onih određenih propisima iz stavka 2.

Članak 2.

1. Hrana koja sadržava kontaminante u neprihvatljivim količinama prema mjerilima javnog zdravlja, a posebno u toksičnoj količini, ne smije se stavljati na tržište.

2. Nadalje, razine kontaminanata se moraju držati na onoliko niskim razinama koje je razumno moguće postići uz pridržavanje dobre prakse iz članka 1. u svim fazama.

3. ►M2 S ciljem zaštite javnog zdravlja i sukladno stavku 1., Komisija može prema potrebi utvrditi najveće dopuštene vrijednosti za određene zagađivače. Te mjere, namijenjene izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni dopunjujući je, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 8. stavka 3. U hitnim slučajevima Komisija može provesti žurni postupak iz članka 8. stavka 4. ◀

Ta se odstupanja donose u obliku otvorene liste Zajednice koja može obuhvatiti:

- granične vrijednosti za pojedini kontaminant u raznim vrstama hrane,
- analitičke granice detekcije,
- pozivanje na referentne metode uzorkovanja i analize koje bi se trebale primjenjivati.

Članak 3.

Odredbe koje mogu imati učinak na javno zdravlje donose se nakon konzultacija sa Znanstvenim odborom za hranu.

▼B*Članak 4.*

1. Kada država članica zbog novih podataka ili nove procjene postojećih podataka ima razloga sumnjati da kontaminant u hrani predstavlja zdravstveni rizik, iako zadovoljava ovu Uredbu ili pojedinačne uredbe donesene u skladu s ovom Uredbom, ona može privremeno obustaviti ili ograničiti primjenu dotičnih odredbi na svom državnom području. O tome odmah mora obavijestiti ostale države članice i Komisiju te obrázložiti svoju odluku.

▼M2

2. U okviru Stalnog odbora za hranu osnovanog Odlukom Vijeća 69/414/EEZ⁽¹⁾. Komisija što prije preispituje razloge iz stavka 1. koje su joj dale države članice, te odmah donosi mišljenje i poduzima sve potrebne mјere za potvrđivanje, izmjenu ili ukidanje nacionalne mјere, u skladu s regulatornim postupkom iz članka 8. stavka 2.

▼B*Članak 5.*

1. Države članice ne smiju zabraniti, ograničiti ili spriječiti stavljanje hrane na tržište koja zadovoljavaju ovu Uredbu ili posebne odredbe usvojene u skladu s njom, a zbog razloga koji se odnose na razinu kontaminanata u toj hrani.

2. U slučajevima kad nisu donesene odredbe Zajednice o najvećim dopuštenim odstupanjima iz članka 2. stavka 3. primjenjuju se odgovarajuće nacionalne odredbe koje su u skladu s odredbama Ugovora.

3. (a) Kada država članica zadržava odredbe svojih nacionalnih zakona, ona će o tome obavijestiti Komisiju i ostale države članice u roku od šest mjeseci nakon donošenja ove Uredbe.

(b) Ako država članica smatra nužnim donijeti nove zakone, priopćit će Komisiji i ostalim državama članicama predviđene mјere te objasniti svoje razloge. Komisija će se savjetovati s državama članicama unutar Stalnog odbora za prehrambene proizvode ako takve konzultacije smatra korisnima ili ako to zahtijeva država članica.

Države članice mogu poduzeti takve predviđene mјere tek tri mjeseca nakon što su o njima obavijestile i pod uvjetom da mišljenje Komisije nije negativno.

U potonjem slučaju, prije isteka razdoblja iz drugog stavka, Komisija pokreće postupak iz ▶M2 članku 8. stavku 2. ◀ kako bi utvrdila mogu li se planirane mјere provesti, pridržavajući se, ako je potrebno, odgovarajućih izmjena.

Članak 6.

Svake godine Komisija podnosi izvješće Stalnom odboru za prehrambene proizvode o ukupnom razvitku zakonodavstva Zajednice o kontaminantima.

⁽¹⁾ SL L 291, 19.11.1969., str. 9.

▼B

Članak 7.

Četiri godine nakon što ova Uredba stupa na snagu Komisija dostavlja Vijeću izvješće o stečenom iskustvu uz odgovarajući prijedlog, ako se za to ukaže potreba.

▼M1

Članak 8.

1. Komisiji pomaže Stalni odbor za prehrambeni lanac i zdravljie životinja osnovan člankom 58. Uredbe (EZ) br. 178/2002 (¹)

2. Prilikom upućivanja na ovaj članak, primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ (²), uzimajući u obzir odredbe njezinog članka 8.

Rok utvrđen u članku 5. stavku 6. Odluke 1999/468/EZ iznosi tri mjeseca.

▼M2

3. Prilikom upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5.a stavci 1. do 4. i članak 7. Odluke Vijeća 1999/468/EZ (³), uzimajući u obzir odredbe njezinog članka 8.

4. Prilikom upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5.a stavci 1., 2., 4. i 6., te članak 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe njezinog članka 8.

▼B

Članak 9.

Ova Uredba stupa na snagu 1. ožujka 1993.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

(¹) SL L 31, 1.2.2002., str. 1., u dalnjem tekstu „Odbor”.

(²) Odluka Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za provedbu izvršnih ovlasti dodijeljenih Komisiji (SL L 184, 17.7.1999., str. 23.).

(³) SL L 184, 17.7.1999., str. 23.